

[Statsministeren]

ren eller af departementschefen ved den lejlighed.

Over for hr. Bjørn Elmquist kan jeg bekræfte, at jeg er ganske overbevist om, at det resultat, landbrugsprisforhandlingerne fik, var et resultat, som Danmark kunne tilslutte sig i sikker forvisning om, at det klart lå inden for det mandat, landbrugsministeren havde fået i Folketingets markedsudvalg.

Dohrmann (FP):

Vi er jo kommet meget langt omkring, og her til slut vil jeg blot gerne have at vide, om det er rigtigt opfattet af mig, at statsministeren, når han siger, det må bero på et skøn, mener, at det var langt vigtigere, at landbrugsministeren deltog i et ministermøde, som kunne afholdes på et hvilket som helst tidspunkt, end i de meget vigtige forhandlinger, der foregik i EF-regi.

Bjørn Westh (S):

Statsministeren spurgte mig, om jeg havde forsømt nogen møder. Så vidt jeg husker, har jeg været fraværende fra et møde i 1982 i Luxembourg, der varede 2 timer – et møde, som drejede sig om tilrettelæggelse af en møderække, og hvor der ikke skulle træffes beslutninger. Ellers har jeg været til stede.

Dette her var et af de vigtigste møder for dansk landbrug overhovedet.

Terningerne var kastet, sagde statsministeren, om mandagen, da landbrugsministeren forlod mødet. Hvorfor sad den vesttyske landbrugsminister og de fleste af de andre landes landbrugsministre – i hvert fald deres statssekretærer – til onsdag morgen kl. 3, hvis terningerne var kastet allerede mandag aften, da landbrugsministeren tog af sted?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan til hr. Dohrmann kun sige – og det er en gentagelse – at jeg bifalder landbrugsministerens disposition.

Over for hr. Bjørn Westh kan jeg kun gentage, at jeg er ganske overbevist om, at resultatet af det pågældende rådsmøde ville være blevet ganske det samme, uanset om det var landbrugsministeren personlig eller, som det skete, departementschefen, der deltog og førte de danske synspunkter frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 769

3) Til *undervisningsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte Jyllands-Postens oplysninger af 3. marts 1987 om, at der udøves decideret svindel med midlerne til aftenskoleundervisning?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten bliver der oprettet mange kurser på aftenskoleundervisningsområdet med hold på ned til én eller to deltagere – på trods af, at det i loven kræves, at der skal være tolv elever, for at et hold kan oprettes.

Hvis Jyllands-Postens oplysninger er korrekte, bør ministeren gøre sin indflydelse gældende og sørge for, at loven følges.

Poulsgaard (FP):

Ministerens partifælle udenrigsministeren, der også er formand for Venstre, er jo i øjeblikket på jagt efter måder, man kan spare på. Fremskridtspartiet har gang på gang foreslået, at aftenskoleundervisning skal betales direkte af forbrugerne.

Vi har arbejdet gang på gang imod, at man laver systemer, som indbyder til decideret svindel, som aftenskoleundervisningen gør det, og derfor undrer det os ikke, at der virkelig også bliver begået svindel ved holdopgørelserne.

Undervisningsministeren har engang skrevet en bog, der hedder »Institutionernes tyranni«. Her har vi institutionernes tyranni, så det klodser. Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at der foregår den svindel med skatteydermidler, som der her er tale om?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis alle institutioner kørte efter fritidslovens principper, dvs. hvis der gjaldt et taxameterprincip, sådan at pengene fulgte eleverne og man kun fik halvt så mange penge, når der kun var halvt så mange elever, så dansk økonomi bedre ud, end den gør i dag. Så fritidslovens princip er nu ikke så dårligt endda.

Denne regering har ligesom tidligere regeringer gennemført visse justeringer og visse